

[Løvig Simonsen]

bejdsopgaver og interne debatter. Forskellighederne har ikke betydet en svækkelse af idrættens vilkår, men tværtimod bevirket, at hele spektret inden for idrætslivet er blevet tilgodeset, ligesom man har formået at få en langt større del af befolkningen gjort til aktive idrætsudøvere. Ikke mindst firmaidrætten har betydet meget for de aldersgrupper, der ikke tidligere var så stærkt repræsenteret.

Inden for den samlede idræt bliver lederproblemet ofte diskuteret, og det frivillige og ulønnede arbejde, mange ledere og instruktører udfører, kan ikke værdsættes højt nok. Men når det er sagt, må man inden for idrætten være forberedt på, at antallet af lønnede instruktører vil stige, dels på grund af den øgede fritid, dels på grund af det stigende antal idrætsudøvere. Det er en udvikling, der allerede er på vej, idet størstedelen af interessegrupper for børn og unge oprettes af idrætsforeningerne. Jeg vil gerne citere fra Idrætsliv nr. 10, hvor vicegeneralsekretær Bent Agerskov fra Dansk Idræts-Forbund skriver:

»Samtidig har de interessegruppeordninger, der blev indført med lov om fritidsundervisningen, medført, at instruktører i stort set alle idrætsgrene i dag er aflønnet. Da det ikke var muligt for foreninger kun at aflønne de instruktører, der havde med de 7-18-årige at gøre, var interessegrupperne ensbetydende med et stort lønpres i mange idrætsforeninger.«

Et af de væsentligste aspekter i idrætsarbejdet er det sociale aspekt, altså at man tager sig af den enkeltes sociale behov og ikke kun af individets eller holdets præstationer. Det er nødvendigt, at idrætten støttes i det præventive arbejde, som ydes, vel også at idrætten gennem sin lederuddannelse lægger stor vægt på det ansvar, man som menneske har for de børn og unge, man træner og leder. Det er vigtigt, at man er til stede med hjælp, når det er tiltrængt, og ikke mindst er et øget samarbejde mellem de forskellige parter, der beskæftiger sig med børn og unge, nødvendigt. Der findes vel næppe et område som idrætten, hvor man vinder så mange sejre, men hvor man også lider så mange nederlag. Hvis idrætten skal være for alle, må man yde den ekstra indsats, der er forudsætningen for, at alle gerne næste gang møder frem til træningen. Jeg vil gerne citere fra Dansk Ungdom og Idræt, nr. 36, hvor Jørgen

Madsen, Maribo, i denne forbindelse udtalte på årsmødet, at han havde dårlig samvittighed over for nogle af de børn, som blev tabere i foreningerne. »Men hvem vil have dem?«, spurgte han og opfordrede til, at man selv konkret gjorde noget ved det i sin lokalforening.

Et vigtigt område er idrættens benyttelse af det åbne land, og her kan henvises til Friluftsrådets landsundersøgelse af de forskellige brugeres behov og de problemer, der er, ikke alene mellem de enkelte brugere, men også mellem ejere og brugere. Der er behov for midler til, at vores rekreative arealer ikke alene bevares, men også benyttes, ikke udnyttes. Til dette formål ville oprettelse af en friluftsfond til etablering af støttepunkter i naturen være en hånds-rækning, ikke alene for idrætten, men også til gavn og glæde for os alle.

Idrætten er i dag en betydende faktor i vor dagligdag, og ingen ønsker at gribe ind i foreningernes frie ret til selv at bestemme. Men lige så indlysende er det, at det offentlige fortsat primært bør støtte idrætten i arbejdet for de mange tusinde, der daglig henter glæde og velvære igennem deres idrætsudøvelse, for hvem aktiviteten først og fremmest er et middel, og for hvem samværet og kammeratskabet er en lige så væsentlig del som det at dyrke sin idræt.

Hahn (CD):

Først et par rettelser.

Det har været nævnt, at CD går ind for et sportsministerium. Et sådant ministerium står ikke i CDs program.

Man har været inde på, at tipspengene skulle tilfalde idrætten et hundrede procent. Dette kan naturligvis diskuteres. Når man tænker nogle år tilbage, på den daværende socialdemokratiske regering, som foreslog indførelse af en tipstjeneste, var der modstand og demonstrationer fra bl. a. konservativ side, fra Konservativ Ungdom, mod tipsloven. For at tipsloven kunne vedtages, for at man kunne kapere den, kom man ind på den fordelingsnøgle, at nogle af pengene skulle gå til andre formål.

Og nu til noget helt andet. Der bør efter min mening oprettes et professorat i idrætsmedicin. Danmark er blandt de 3-4 lande i Europa, der intet har. Der må i samarbejde